

[H. P. Jensen.]

Det er givet, at Ministeriet skal have et vist Indseende med Styrelsen — det er vi nok enige om alle sammen —, men det maa dog blive utaaeligt for Kommune- styret, hvis Indenrigsministeriet skal have lovfæstet Ret til at bestemme Priserne paa en Bys Gas, Elektricitet, Vand, og hvad den ellers kan have af Produkter, og det risikerer vi meget let, hvis den Paragraf, der her er foreslaaet, skal opretholdes, som den nu er. Det er et Forhold, som vi maa kæmpe imod til det sidste. Der maa være noget, der hedder Selvstyre hjemme i Kommunerne, og Ministeriet maa kunne forstaa, at det er noget, vi ikke giver Slip paa. Der er da ogsaa af Købstadforeningens Repræsentanter, ogsaa i det nedsatte Udvalg, protesteret mod den voksende Selvherskertendens i det foreliggende Lovforslag, og jeg har den Opfattelse, at man i Udvalget kommer til at beskæftige sig meget med denne Paragraf, fordi den ikke alene fastholder, hvad der har været gældende i de mange Aar, i 60 Aar, men udvider det. Af disse Udvidelser skal jeg blot nævne, at nu skal Kommunerne have Samtykke til Optagelse af midlertidige Laan. Det har vi ikke behøvet før. Der er Forbud mod at paa- begynde et Byggeforetagende, før Ministe- riet har givet Tilladelse til, at der maa laanes. Det har der heller ikke været Tale om før, vi har bygget og indsendt Laanebegæring. Overtagelse af Kautions- forpligtelser skal ogsaa godkendes af Mi- nisteriet. Det bliver forbudt Kommunerne at anvende deres eventuelle Fonds til andet end netop det, som Pengene i sin Tid er henlagt til. Hvis man henlægger Midler til Udvidelse af Gasværk eller Elektricitetsværk, men det viser sig gen- nem Aarene, at disse Udvidelser ikke er paakrævede, vil der dog ikke være megen Mening i, at disse Midler bliver ved at staa, hvis Kommunen staar overfor andre Opgaver af Betydning; det maa dog være en praktisk Foranstaltning, at Kom- munen saa kan anvende disse Penge der- til og ikke behøver at laane. Der er, som jeg siger, meget at forhandle om i Udval- get, inden der kan opnaas Enighed herom. Nu har jeg altsaa talt om de Ting, som vi er utilfredse med i § 23. Jeg havde først tænkt paa at læse det Forslag op, som Købstadforeningens Repræsentanter har stillet, men det skal jeg ikke bruge Tiden til ved denne Lejlighed. Jeg under- streger, at Kommunerne maa være inter- esserede i en økonomisk god Politik, og

jeg tror ogsaa, at Kommune styret i al Al- mindelighed og Ministeriet i al Alminde- lighed maa give Udtryk for, at det er Til- fældet.

I § 24 er der en Bestemmelse, som jeg hilser med Tilfredshed. Det er Be- stemmelsen om, at med Hensyn til Anlæg af private Gader og Veje og i det hele de Foranstaltninger, som den ærede Ordfører for Venstre var inde paa, kan Kommunerne benytte de samme Love, som er gældende for Staden København. Men jeg vil gerne tilføje, at det er uheldigt i en Lov som denne, der dog vel skal kaldes en funda- mental Lov, at henvise til andre Love. Jeg synes, det var meget bedre at samle det hele i selve Loven, saaledes at der var let Adgang til at se Reglerne, og saaledes at vi havde et samlet Overblik derover, naar vi skal bruge Loven og arbejde efter den.

§ 29 omhandler Ligning og Opkræv- ning af Skat, og der tales om halvaarsvis, fjerdingaarsvis og maanedvis Skat. Der er jo enkelte Steder, hvor man er begyndt at bruge 10 Maaneder, og man maa vel kunne faa ind i Lovforslaget, at det ogsaa kan være tilladt. Det synes at være en Vej ud, som ikke er helt forkert, og der- for er det godt at have en saadan Til- ladelse.

I § 30 hedder det, at Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhører Kommu- nen. Det er jo rigtigt nok i al Alminde- lighed, men jeg vil dog gerne her have slaaet fast, at det skal vel ikke forstaaes saaledes, at hvis der kommer en Tyv en Nat og skræller Pengeskabet og napper nogle Tusinde, skal Byraadet betale disse Penge, for saa faar vi vist ingen rigtige Byraadsmedlemmer i Byraadene mere. Man kan jo til Dels forstaa det af Paragraffen, men det er vel nok underforstaaet, at disse Ting skal ledes og styres paa en fornuftig Maade, og at Byraadet har Ansvar for, at denne Ledelse og Styrelse er forsvarlig.

Det hedder ogsaa i samme Paragraf, at Byraadet er pligtigt at meddele Mini- steriet Oplysning om mangt og meget. Der er naturligvis Ting, som skal sendes til Ministeriet — det er givet —, men vi er i de senere Aar kommet ind paa en Spørgemani af saa stor Udstrækning, at vi ofte maa bruge mange Timer til at be- svare disse Spørgsmaal. Og det er jo ikke alene Regeringen, der spørger, der er ogsaa mange Institutioner indenfor Staten, som spørger. Der er i Virkeligheden kom- met en Tendens op, der mere og mere er